

KURYER LITEWSKI.

w Wilnie w Piątek dnia 12 Maja v. s. 1833 Roku.

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

Sankt-Petersburg d. 2 maja.

Sankt-Petersburski Ułański Półk, wyprowadzający początek swój od założenia S. Petersburga, przez Wielkiego Przekształciela Ojczyzny naszej, Piotra Pierwszego, który był uczestnikiem we wszystkich świętych wojnach Rosyi przeciw Szwecyi, Turcyi, Pruss, Polski i Francyi, nie jednokrotnie stał się godnym Wysokich Monarszych nagród, za męstwo i waleczność, w nich okazywane.

Półtawa i Alpy, Paryż i Bałkany—świadki jego tryumfów, nieograniczonego poświęcenia się dla Tronu i nieustraszoneści w bitwach.

Półk ten, odznaczony się z innemi 5tey Ułańskiej dywizyi, i nabywszy niezwiędłą sławę w przeszłej Turcekiej wojnie, teraz znowu stał się godnym szczęścia, otrzymać od NAYMIŁOŚCIWSZEGO CESARZA PANA prawdziwy dar MONARSZY: *Srebrne Trąby S. Jerzego*, z napisem: *za odznaczenie się w Turcekiej wojnie w latach 1828 i 1829.*

Pierwszy dzień S. Paschy obrany był na ich poświęcenie. I któryż dzień mógłby być przyzwoitszym dla tej połączoney uroczystości wiary i stawy? Jakież uczucia wzbudza ona w duszy Chrześcianina żołnierza, przeniknionej ogniem Świętej wiary? Jak pamiętne bywają one dla tych, których serca, niedostępne bojaźni, pyszne w bojach, w pokorze upadają na ziemię przed Ołtarzem Bożym, dla uproszenia długich dni dla MONARCHY, prawdziwego szacownika waleczności Swych wojowników.

Takie były nasze rozmyślenia, przy spójrzeniu na Tron poświęcony, wznoszący się śród równiny; na otaczające go trofea; na piękne szeregi wojowników, tchnących męstwem i przejętych wiarą; na różnokształtność osób i ubiorów tłumiącego się ludu, zwabionego tym niezwyčajnie uroczystym dla niego widowiskiem.

D. 2 kwiet., o godzinie 9tey zrana, po skończoney Mszy ś., półk uszykował się na placu, przed Cerkwią swojego półku. Tu urządzony był ambon, na którym wznosił się okryty złotogłowem Tron z Krzyżem i Ewangelią. Po obu jego stronach rozłożone były na stołach, pokrytych ponowem sukniem, trofea półku; z prawej—teraz Nayłaskawiey darowane *Srebrne, S. Jerzego Trąby*, a na nich, na srebrney tacy, przykrytey złotogłowem, N a y w y ł s z y, własną CESARZA JEGOMOŚCI ręką podpisany Dyplom. Inne zaś srebrne trąby i dawne kotły, darowane S. Petersburgskiemu Półkowi Dragonów (poźniemy nazwanemu ułańskim) za odznaczenie się w wojnie siedmioletniej i wzięcie Berlina, sztandary S. Jerzego, które powiewały na niedostępnych wierzchołkach gór Bałkańskich, z imionami: *Hauzeta* i *Preussisch-Eulau*, przyniesione były na rozpoczęcie modłów, ustawione w różnych miejscach na ambonie.

Dowódzca półku, obróciwszy się do Ułańców, oświadczył im: „CESARZ JEGOMOŚĆ PAN, widząc odznaczające się męstwo i waleczność, okazane przez St.-Petersburski Półk Ułański, w ostatniej wojnie Turcekiej, raczył nań zwrócić osobliwe Wysokie Monarsze zadowolenie, dla okazania którego Naymiłościwiey darował Wam Trąby S. Jerzego. Dziś one będą poświęcone! Pomodlcie się do Pana Boga, ażeby został nam zdarzenie, do okazania JEGO CESARSKIEMU MAJESTATOWI gotowości dla usprawiedliwienia na polu walki tak chlubney dla walecznych nagrody.“

Przed czytaniem Naywyższego Dyplomu, oddane były stosowne wojskowe honory; a po jego przeczytaniu przez Audytora półku, powtórzone.

Półkowy Kapelan miał stosowaną do obchodu mowę, zamykając ją pasterską nauką: jak należy postępować w drodze żywota, ażeby bydź doskonałym Chrześcianinem żołnierzem. Serca wszystkich były wzruszone, a oczy z pobożnością zwrócone na zakłady MONARSZEGO zadowolenia.

Zaczęło się poświęcenie Trąb. Chór trębaczów, oddawszy stare, oczekiwał u ambonu nowych. Półkownik wręczył im Naymiłościwszy dar Monarchy, i niezwiędnie poruszające: *Boże zachowaj Króla!* rozeszło się w odgłosie trąb, powtarzanym od wszystkich serc wojowników.

Po ukończeniu nabożeństwa, żołnierze prosili Naczelników o pozwolenie im szczęścia, widzieć podpis ukochanego MONARCHY. Życzenie ich niezwiędnie spełniono, i Dyplom przez szeregi został przeniesiony.

Poczem cała parada, przeciagnąwszy przed Naczelnikiem Dywizyi, Jenerał-Majorem *Łaszkarowym zgim*, poszła do domu Dowódcy półku, gdzie, na dziedzińcu wcześniej już były przygotowane ogromne stoły—Święconego dla wojskowych rang niższych. Tu Półkownik i Officerowie, pocafowali się z Ułańcami, przystępowali z nimi do Święconego.

Przyjemny i poruszający był widok zachowania tego narodowego obyczaju przodków naszych,—obyczaju tak zbliżającego Naczelnika do podlegających; okazami swey życzliwości pierwszy zawsze pozyskuje większe przywiązanie i miłość ostatnich; a gdzie panuje taki związek, tam żadne warownie nie oprą się usiłowaniam półku: w bitwach zawsze on będzie zwyciężcą.

Wspaniałe śniadanie oczekiwało Officerów i Gości w kwaterze Półkownika.

Przed jego zakończeniem, Jenerał-Major *Łaszkarow*, Dowódzca Półku, wszyscy PP. Sztabsi-Ober-Officerowie, i Goście, wyszli do ucztujących Ułańców, i podniosłszy z wierzchem napełnione kubki, wykrzyknęli: *zdrowie CESARZA PANA i całego JEGO MONARSZEGO Domu!*—Odgłosy trąb, z grmiącym, tryumfalnym ura! zjednoczyły i wzruszyły serca wszystkich. Ułani, nie pozostając od swych Naczelników, i za ich przykładem, napełniwszy swe sódackie kubki, również je spełnili, wzruszywszy powietrze trzykrotnym wykrzyknieniem ura!

Potym wzniesiony został toast: *zdrowie St.-Petersburskiego Ułańskiego półku*: nowe ura! było odgłosem walecznych, czujących własną swą godność.

Zatym nastąpił toast: *zdrowie Naczelnika Dywizyi, Jenerał-Majora Łaszkarowa*. Poruszony dowodami miłości, którą w krótkim czasie swego naczelnictwa dywizyi potrafił sobie zjednać u wszystkich rang, Jenerał dziękował Officerom i Ułańcom, dodając, iż z tak walecznymi towarzyszami pragnąłby zasłużyć na nowe nagrody.

Długo się rozlegały po przestrzeniach powietrza pieśni i muzyka godnąjących Ułańców, którzy się oddawali serdeczney w gronie swém wesołości. (*Ruski Inwalid.*)

— *Ukazy Rządzącego Senatu* — 1) 24 marca. (z Heroldyi) dla uczynienia powszechnie wiadomym, jakie mianowicie prawem ustanowione wydatki potrzebne są w przewodzie interesów szlacheckich, teraz w znaczney liczbie, zwłaszcza z zachodnich gubernij, do Heroldyi na rozpatrzenie.

nie przychodzących, i dla zapobieżenia przez to nadużyciom w tym przedmiocie ze strony osób, które przyymują na siebie staranie w interesach tego rodzaju, P. Minister Sprawiedliwości zlecił Heroldyi zebrać takowe wiadomości i przedstawić je Rządzącemu Senatowi; z tego powodu Senat ogłasza, co następuje: 1) Na sam przewód interesów prawo żadnych wydatków nie wymaga, prócz stęplowego papieru, którego potrzebna ilość dopiero po skończeniu interesu może być wiadomą i wtenczas, za pośrednictwem Rządów Gubernialnych, uzyskuje się od stron, za każdy arkusz użytego prostego papieru, po 2 ruble assyg. 2) Osoby, które, po otrzymanym wywodzie, życzą sobie, aby herb ich rodu był zamieszczonym do zatwierdzonego przez N. Pana herbarza Cesarstwa Rossyjskiego, i żądają mieć kopiją tak herbu jako i genealogii, znajdujący się przy papierach, powinni zapłacić 60 rubli poszlin; te zaś, które chcą mieć kopiją tylko samego herbu i jednej genealogii, płacą 50 rub. 3) Podający prośbę o wydanie im Dyplomatów N a y w y ż e y zatwierdzonych i herbów, lub o sporządzenie przywilejów na podarowane N a y t a s k a w i e y dobra, powinni złożyć obok tego 150 rub.; dalsze potrzebne ku temu materiały, jako to: oprawa, złotogłów, sznury, kutasy i puszka na pieczęć, również same proszące osoby złożyć są obowiązane, i wartość ich zostawuje się do woli każdego. Nakoniec, po podpisaniu już takowych Dyplomatów lub Przywilejów przez N. Pana, należy zapłacić jeszcze 100 rubli 50 kopiejek za przyłożenie w Ministerstwie Spraw Zagranicznych pieczęci Państwa, i 4) „Dla zapobieżenia wszelkim staraniom stron i umocowanych w rzeczy wywodów szlacheckich i w ogólności w interesach tego rodzaju, ustanowioną została w Heroldyi, za pozwoleniem P. Ministra, kolej spraw, według której surowie się przestrzega, ażeby każdy w swoim czasie otrzymał należyte zadość uczynienie; skąd wypada, że żadne pośrednictwo, ku nadaniu tym interesom pomyślnego biegu, miejsca mieć nie może.”

2) 18 kwietnia. (Z 1 Dep.) o uznaniu Roberta Gay Konsulem W. Brytanii w Rydze i innych portach Liwońskich.

3) tegoż dnia, (z tegoż Dep.) O przewzaniu Górniczego korpusu kadetów, Instytutem Górniczym.

4) 25 tegoż m. (z tegoż Dep.) Z ogłoszeniem, że tylko dzieci Królów (Carów) Gruzji i Imerety mają prawo tytułować się Królewiczami (Carewicz) i Królowkami (Carewna); dalsi zaś potomkowie powinni nazywać się Xiążętami i Xiężniczkami Gruzyskimi i Imeretyjskimi. W razie niezachowania tego prawidła, prośby i wszelkie akta z niewłaściwymi tych osób podpisami żadney u prawa mocy nie będą miały.

5) tegoż dnia. (Z tegoż Dep.) O przyjmowaniu za topografów do jednej roty Wojenno-topograficznego Depo w Petersburgu, mających prawo wolnozaciężnych, to jest: szlachty niemających rang (недопослеи изъ Дворянъ), dzieci oficerów niższego stopnia, artystów i kupców dwóch pierwszych gild.

6) tegoż dnia (z tegoż Dep.) Z ogłoszeniem nowej Ustawy dla kantoru intendecyi Dworu Cesarzowskiego.

7) 26 tegoż m. (z tegoż Dep.) Iż synowie wdów żołnierskich, które wyszły za Kozaków, powinni pozostać Kozakami. (Tygodnik Petersburski) — List pisany z Anatolskiego brzegu Bosforu.

Otoż i przepłynęliśmy morskie głębiny. Od dnia 17go do 24go marca, okręty nasze walczyły z przeciwnymi wiatrami i z ciszą morską; falista siniość wód długo oblegała nas szeroką płaszczyzną; kilkakroć ta płaszczyzna malowała się na końcu widnokregu ciemnym szlakiem brzegów starożytnej Mezji i Tracji, lecz zniknęły one z oczu naszych, — i wkrótce wierzchołki gór, któremi otoczony jest początek cieśniny Konstantynopolitańskiej, zaczęły się czernić przed nami; przyjazny wiatr wiać począł, wzdęty się

żagle, zapieniły się fale i ryknęły pod przodem okrętu — i eskadra nasza, jak stado łabędzi, rychto wpłynęła na cieśninę obiecaną; jeszcze minut kilka; — kotwica zarzucona, żagle zwinięte, i szyba światłego Bosforu zakofysała już nieruchomym okrętem naszym, naprzeciw wsi *Bujug-Dere*, którą widać z domu Pości Rossyjskiego przy Porcie Otomańskiej.

Iluż dobrych współrodaków myśli teraz o nas, chce wiedzieć, gdzie my i jak przebywamy! — Pozwólcież więc, kochani ziomkowie, pomówić z wami o naszym życiu i powodzeniu w Azji. Sercu Rossyanina przyjemnie jest słyszeć dobrą nowinę o swoich, szczególniej zaś o naszym, miłującym Chrystusa wojsku, z radością idącym, drogą przez Wodzów mu wskazaną, na skinienie Cesarza — Nadziei. Bliskoli, lub daleko, nie pytamy o trudach i niebezpieczeństwach: Monarcha rozkazał, z nami Bóg, i sława będzie z nami.

Szkoda, żeście wy, przyjaciele, nie mogli u nas bydź w gościnie podczas Świętego Tygodnia; mybyśmy was ugościli na naszey nowej siedzibie, zupełnie po Ruskim: czerwonych jay, pirogów i bakalii było do syta. Jesteśmy zdrowi, syci i weseli, a czegoż potrzeba więcej! — Teraz przeniosę was na brzeg Azyatycki Trackiego Bosforu; tu, naprzeciw wsi Terapii, znajdujący się w Europie, leży obszerna dolina, w końcu której, niedaleko wsi *Jalykjoj*, jest miaysce, zdawna zowiące się *Chunkiar-skielesi* czyli *Sułtańska przystań*; dla tego tak nazwane, że od czasu Sułtana Amurata IVgo, dolina ta była wybierana przez Władzców Wschodu na przechadzki za miastem. Wyraz *Chunkiar* wzięty jest z języka Perskiego, w którym właściwie oznaczają przezeń Sułtana.

Przejdźmy z tey zieloney axamitney doliny na wierzchołki nadbrzeżnych wzgórków, których czoło pługiem jeszcze nietknięte; tygodniem wprzódy prawie nie znało ono stopy człowieka; za ledwie ścieżki, wijąc się po spadziściach gór, przekradały się między krzakami mirtow i laurów; za ledwie pasterze ze stadami nje kiedy się po nich waleśali: teraz tysiące Rossyjskich wojennych namiotów, szykownemi pasami bieleją na tych gór grzbietach, i zmieszawszy się jakby na znak przymierza z zielonemi Tureckimi namiotami, wysiętają, jakby pstrym dywanem długie potoczystości. Gęste zarośle znikły pod obozem; mirty przydały się na podesłanie pod Tureckie rohołki żołnierskich pościeli; dla obrony od wiatrów, namioty ostawione są laurami; — spoczywać zaś na nich, — wszakże będą potem nasi żołnierze. Saperowie nasi wyłożyli naokoło obozu wygodne drogi z mostami. Rossyjskie działa wleciały po nich na szczyty gór, i groźnie poglądają w głąb Małej Azji.

Z północy ciągną się odnogi gór, sięgające gałęziami aż do cieśniny; — przybędzie do nas drugi oddział, i lewe nasze skrzydło pociągnie się do *Góry Olbrzymiej*, wznoszącej się szczytem nad okoliczne wyniosłości. Przechodząc po obozie, na głównym grzbiecie rozciągniętym, poniewolnie zatrzymasz chciwe oczy na cudny obraz roskoszney natury nas otaczającej. — Gromady gór, o cienione sadami i cyprysami, wzniosły się nad promienistym bystrym Bosforem, wijącym się u podnoża wzgórz Europy i Azji, jak szeroka wstęga, niedbale rzucona na żywe kwiaty różnofarbne, tkaniny kaszemiru; różnokolorowe budowle przedmieść Stambułu, chatki, piękne domy, sady, baterye, kioski i pałace, ciągną się nieprzerwanym łańcuchem, po obu brzegach nad wodą. W dali, na brzegu Europejskim, bieleje *Rumeli Gisar* — zamek Europy, wzniesiony przez groźnego Mahometa IIgo, przed podbiciem starożytnego Bizancyum, na pamiątkę jego imienia (a) — Mniemają, iż w tém miayscu był postawiony tron Daryusza, z którego ten Władzca Persyi,

(a) Mówią, iż obrys kierunku ścian i wież tego zamku w planie, jest uczyniony na wzór pismiennego wyobrażenia imienia Mahometa.

ca Persyi, cieszył się swym niezliczonym tłumem, podczas przeprawy przez Bosfor, dla wtargnienia do ziemi Scytów. Lecz na co nam sięgać dawnych podań? Na tym klasycznym pasie ziemi, strzeżony nasi stoją teraz obozem; lecz obróćmy się w prawo ku Bujuk-dere, — i las masztów okręgowych przedstawi się oczom naszym, rozwiwając wojenne bandery Rossyi.

Na drugi i trzeci dzień po wylądowaniu naszym, nastąpiła raptem niepogoda i zimno, śnieg nawet poczynał razę kilka przuszyć ziemię; — nocować w obozie było zimno; lecz dzięki Bogu wszyscy byli uspokojeni i ogrzani, jak można; sytna smaczna kasza, przyprawiona z wyborną zieloną, nadto porcja wódki; drew dostarczono przez Rząd Turecki dosyć, i cała niepogoda, jak *tryn trawa* naszym żołnierzom; rozłożono biwakowe ognie, — i zaczęły się wkoło nich powiastki o szarych godzinach między rodziną, o pochodach i o Azji.

Poważenie Rządu Tureckiego dla wojsk naszych, jest szczególne. Skoro stanął tu nasz oddział, Sułtan sam przyjechał umyślnie do swego pałacu niedaleko Terapii i zażądał, żeby mu byli przedstawieni nasi Admirałowie, Jenerałowie i Pułkowi Dowódcy; ani zła pogoda, ani słabowitość, nie wstrzymały wówczas Sułtana. Jego Sułtańska Mość, z wesołym i uprzejmym wzrokiem przyjął naszych żołnierzy; między innemi mówił, że poczytując ich przybycie za rękomyię przyjaźni Rossyjskiego MONARCHY, okazany nie słowami, lecz w skutku, kocha, bardziej nad swoje, wojsko Rossyjskie, i że biorąc na siebie troskliwość o nich, prosi Jenerał Porucznika *Murawjewa*, rekwirować o to wszystko, czego potrzeba, i wnet przykazał Seraskierowi, szczególnie zajmując się tem wszystkiem, co do tego należy; nakoniec obiecał sam odwiedzić nas w obozie i przyrzekł darować po koniu wszystkiemu, mającym prawo mieć je do wierzchowej jazdy. Na trzeci dzień Świąt Wielkonocnych, Jego Sułtańska Mość raczył przysłać do naszego oddziału — dla rang niższych 25 tysięcy jay, wódki i różnych do jedzenia rzeczy, oficerom zaś rozmaitych łakoci i win; a w tej liczbie kilka też skrzynek szampańskiego; przy tem rozkazał oświadczyć Jenerał-Porucznikowi *Murawjewemu*, że wszystko to czyni z własnej osobistej jego przyjaźni ku żołnierzom Rossyjskim: jaki szacunek! — W urzędniczkach Sułtańskich widać także uprzejmość ku nam. W samym gminie i w wojskowych tureckich, poczyna okazywać się także przyjaźń ku Roskim; przez dwa dni patrzali oni na nas nie śmiało, lecz potem Azyatycka nieufność zwiniała, i poznali, że *Moskal*, straszny wróg na polu bitwy — naylepszym jest przyjacielem w dni pokoju, w dni przymierza z Portą, utwierdzonego wolą MONARCHY. Turcy i nasi żołnierze, schodzą się już w kupy na rynku, palą fajki naprzemian z jednego cybucha; między nimi słychać tylko: *Kardasz Rus*, *Kardasz Osmanly*, (Rossyanin brat, Turek brat). Turecka warta na hauptwachu w przystani, zostająca pod rozporządzeniem naszego Komendanta oddziałowej kwatery, przywyka już do naszych wojskowych. Kilka batalionów i szwadronów Gwardyi Sułtana, z działami artylleryi, stanęło z nami w obozie, i postąpiło do naszego oddziału w zupełne rozporządzenie Jenerał-Porucznika *Murawjewa*. Przez to zupełnie oni przywykną widzieć w naszym wojsku swoich towarzyszy; wtenczas — jeśli podoba się przeznaczeniu — wspólnie pierś z pierśią póydziami do boju, — i ognista odwaga Osmanów, zleje się w jedno z doświadczoną walecznością, niezachwianem mężstwem i wytrwałością Rossyjskiej piechoty. — Widział nas Świat: nie zaćmiemy sławy Rossyi! —

Paschę odprawialiśmy w Bujuk-dere, modliliśmy się Bogu w Ruskiej cerkwi naszego Poselstwa, a potem jedliśmy Święcone wedle Ruskiego zwyczaju, u naszego Posła. W obozie naszym codzień przed capstrykiem gra muzyka, pieją śpiewacy, i święta u nas idą, jak zwykle

na Świętej Rusi. Na przylądku *Setwi-Burnu*, na samym brzegu Bosforu, obok domu, zajmowanego przez naszego Jenerała, wznosi się oddzielnie pagórek, ocieniony trzema wysokimi cyprysami, na którym rozbity Turecki namiot dla Jenerała; tu bywa muzyka, i rycząca armata, i Ruskie kaczele na Świętą Niedzielę. Jak liczne zebranie ludu bywa tu co wieczór: rodzinne nadwożańskie nocenia, wesoły widok żołnierzy, radość krajowców, wojenna piękność bojowych szynkowi! Słowem: zupełne ukontentowanie, — wszystko, co rozwesela duszę wojskowego, tu znajdziemy, na tym dzikim brzegu Azji, ożywionym druzyną walecznych żołnierzy, gotowych dla sławy, dla dobra oyczyzny, za jednem skinieniem ukochanego MONARCHY, ponieść zwyciężkie sztandary przez ogień i wodę.

Ruski Żołnierz.

Dnia 5 kwietnia 1835.
Oboz pod Chunkiar-Skieleśi.

(*Pszczola Północna*)

Warszawa dnia 14 maja.

Ogłoszenie w Królestwie Polskim.

W punkcie 3cim postanowienia z dnia 19 kwietnia (1 maja) 1832, w przedmiocie rozwiązania byłego Wojska Polskiego, oznajmionem zostało: że Oficerowie tegoż wojska, równie jak jego urzędnicy, i urzędnicy byłej Polskiej Kommissyi Rządowej Woyny, którzy mieli udział w rokoszach, otrzymają świadectwa uwolnienia od służby; lecz dopóki takowe wydane im nie zostaną, pozostają pod zarządzeniem Głównego Sztabu czynnej Armii i używają opieki praw wojskowych Rossyjskich, podlegając tymże w razie przekroczenia.

Gdy w chwili obecnej wielu z pomiędzy zwyczajnych Oficerów i Urzędników uzyskało już z Kommissyi do ich rozklassyfikowania i udzielania im wsparcia w *Warszawie* ustanowionej świadectwa uwolnienia, przeto dla zaradzenia wyniknąć mogących z tego powodu nieporozumień, ogłasza się dla powszechnej wiadomości wszystkich mieszkańców Królestwa Polskiego i w celu stosownego w czem do kogo należy wykonania; że Oficerowie byłego wojska Polskiego i należący do niego Urzędnicy, opatrzeni świadectwami uwolnienia, równie jak i wojskowi niższych stopni tegoż wojska z pod zaciągu wojskowego wyjęci, ulegają odłąd Władzom Cywilnym, i w razie przekroczeń sądowni będą podług praw cywilnych, z wyłączeniem jedynie przestępstw, za które w myśl postanowienia Jego CESARSKO-KRÓLEWSKIEJ Mości z dnia 13 kwietnia r. b. winni pod Sąd Wojenny oddawanemi bydź mają.

W Warszawie dnia 30 kwietnia (12 maja) 1835 roku.

Główno-Dowodzący Czynną Armią Jenerał Feldmarszałek, Namiestnik Królestwa Polskiego, Xiążę Warszawski, Hrabia *Paskiewicz-Erywański*. (*z Gazety warszawskiej.*)

P R U S S Y.

Poznań d. 7 maja.

Naczelnny Prezydent prowincyi *Poznańskiej*, P. Flottwell, wydał dnia 4 t. m. następujące zawiadomienie: „Pod dniem 1 lipca z. r. byłem spowodowany, przez publiczne ogłoszenie, zwrócić uwagę na przepisy prawa, które pod zagrożeniem kary więzienia, od 14 dni do trzech miesięcy, zabraniają tajemnego przyymowania i pomagania do ucieczki osób, o których wskazanie tutejsi mieszkańcy wyraźnie wezwani byli. — Teraz zaś, z wyższego rozkazu, mam polecenie przypomnieć jeszcze raz to postanowienie. Powtarzam więc nie tylko ten wyraźny zakaz przeciwko tajemnemu przyymowaniu wszelkich obcych poddanych, a osobliwie powracających z Francyi i innych krajów, członków b. Polskiego wojska insurrekcyjnego, lub rządu rewolucyjnego, lecz także wkładam na nowo obowiązek, na wszystkich mieszkańcach tej prowincyi, aby wszelkie podobne o-

soby, skoro o tychże pobycie powezmą wiadomość, natychmiast najbliższej władzy policyjnej lub rady krajowemu donieśli. Polecam także wszelkim władzom policyjnym, magistratom i urzędom woytowskim, aby otrzymawszy takowe doniesienie, pod surową odpowiedzialnością ściśle roztrząsali dowody takich osób, i postępowali z temiż według wydanych w tej mierze od królewskiego rządu instrukcyi." (z *Gazety Codziennej Warszawskiej*).

ANGLIA.

Londyn dnia 30 kwietnia.

Pełnomocnik Króla Jmci Niderlandzkiego podał następującą notę nadzwyczajnemu Postowi Króla Francuzów, oraz pierwszemu sekretarzowi stanu Króla Jmci Brytańskiego do spraw zagranicznych:

Niżej podpisany, pełnomocnik Króla Jmci Niderlandzkiego starał się przestać swemu Dworowi notę, którą miał zaszczyt otrzymać pod datą 2go kwietnia od JWPP. Posta Nadzwyczajnego Króla Jmci Francuzów i od pierwszego Sekretarza Stanu Króla Jmci Brytańskiego do spraw zagranicznych.

Podług instrukcyi, które zostały mu nadesłane, poczytuje się za szczęśliwego, iż może wyrazić JWPP. ile rząd Niderlandzki winszuje sobie znajdując, w duchu pojednawczym, który przewodniczył układaniu tej noty, pomysłą wróżbę względem przyszłego zawarcia układu, oraz ile Dwór Hagski ze swojej strony, jest ożywiony temiż uczuciami.

Ponieważ JWPP. raczyli uczynić kilka uwag nad projektem konwencyi, którą pozwolono mu było podać im dnia 23 marca, Rząd Niderlandzki szczególnie mu polecił poprzeć wspomniany projekt krótkim wykładem, dla okazania im nowej rękoi wysokiej ceny, którą przywiązuje do ich opinii i do sądu, jaki zawiera się w czynnościach upłynionych gabinetu Niderlandzkiego.

Stosownie do tych postanowień, niżej podpisany pozwoli sobie z powodu zacytowania 3go protokółu konferencyi Londyńskiej, przywieść 34ty protokół z dnia 23 sierpnia 1831 r., w którym zawieszenie kroków nieprzyjacielskich do terminu uznane było za stosowniejsze, niż nieokreślone zawieszenie działań nieprzyjacielskich, do stanu negocyacji, do nadziei ugruntowanej przez Mocarstwa, iż potrafią w krótkim przeciągu czasu przyprowadzić do ostatecznego układu, oraz do potrzeby, jaka jest tego układu, tak dla stron wprost interesowanych, jako też dla utrzymania powszechnego pokoju. Gdy podług tej zasady, sześciomiesięczne zawieszenie kroków nieprzyjacielskich uważane było za dostateczne w owym czasie, rząd Niderlandzki uznał, iż nie może podać rękoi mniej dwuznacznej swego szczerego życzenia względem doprowadzenia bez nowych zawikłań do rozwiązania, jak rozciągając to zawieszenie do terminu blisko czteromiesięcznego, dziś, gdy układ niemniej jest potrzebny dla stron wprost interesowanych, jak dla otrzymania powszechnego pokoju, gdy kwestye do rozwiązania, jak JWPP. słusznie to uważaliście, są tak doprowadzone i okazują rozwiązanie tak łatwe, oraz gdy gabinet Hagski dowiódł już przez swe noty i swe projekta, iż gotów jest zgodzić się na warunki zasadnicze, które konferencya Londyńska uznana za niezachwiane. Ztąd, trudno jest pojąć, jakim sposobem 3ci artykuł projektu, który pokazuje w locznie gruntowne przekonanie, iż układ wyraźny byłby zawarty daleko wprzód przed upłynieniem wyżej namienionego czteromiesięcznego terminu, zapowiadał odnowienie kroków nieprzyjacielskich?

Gdy jednakże ten artykuł, jak się okazuje, znalazł u JWPP. mniej życzliwe przyjęcie, niżej podpisany upoważniony jest do zaprojektowania następującego warunku: „Tymczasem, nim związki między Holandją a Belgią będą zupełnie ustalone przez wyraźny traktat. Król Jmci Niderlandzki, Wielki Xiążę Luksemburski, przywróci, co do zaprzestania kroków nieprzyjacielskich, i co do żeglugi na Skaldzie, stan rzeczy, taki, jaki był przed dniem 1go listopada 1832 r.”

Wówczas 4ty artykuł zawierałby: „Toż nastąpi z wojskami Belgijskimi w tem, co się tyczy zaprzestania działań nieprzyjacielskich; i pomienione wojska ustąpią z micyse po obu stronach Skaldy, od Pipe de Tabac do wsi i do twierdzy Frederyk Henryk, których nie zajmowały dnia 1go listopada, oraz przywrócą rzeczy na tę stopę, na jakiej wówczas one się znajdowały.”

W ostatniej części tego artykułu, na którą niżej podpisany gotów się zgodzić, nie jest zgoda zamiarem żądać ustąpienia terytoryum przez Belgów, któreby nawet nie zaszło ani co do Limburga, ani Luksenburga, lecz jedynie ustąpienia z kilku miejsc leżących blisko Lillo i Liefkenshoek, nie w celu ściśnienia tam działań władz cywilnych, lecz tylko w celu oddalenia stamtąd żołnierzy belgijskich, i uniknienia tym sposobem zaysć do czasu zawarcia wyraźnego układu, na wzór wielkiej liczby podobnych rozporządzeń w takichże przypadkach.

Kommunikacye z Maestrychtem, o których namienia się w 5tym artykule projektu, nie były zaprzeczane nigdy przez pięć Mocarstw. Same z siebie nieoddzielne od myśli zaprzestania kroków nieprzyjacielskich, w duchu pojednawczym były umieszczone w wynagrodzeniu za otwarcie żeglugi na Mozie. Co do przedmiotu objętego w artykule 6tym, gdy Rządy Francuzki i Wielkiej Brytanii oświadczają, iż są gotowe przyjąć w tej kwestyi zobowiązania podawane przez nie w projektach ugody, które komunikowali baronowi Zuylenowi, gabinet Niderlandzki korzysta z tej nowej zręczności, chcąc okazać, ile żąda on wejść w widoki dworów Paryżskiego i Londyńskiego, i przyymuje zobowiązanie, jakiego one żądają.

Gdy nadto z tych zobowiązań wynika już pierwszeństwo zostawione zupełnemu ukończeniu przedugodnej umowy, dwór przeto Hagski tym chętniej zgadza się na tę pierwszą odmianę, wyrażoną w nocie JWPP, iż Austria, Prussy i Rossya, jako od początku przykłady się do rozwiązania licznych trudności, które otaczały te długie negocyacye, tём samém nabyły one nowego prawa do należenia w rozstrzygnięciu punktów jeszcze pod sporem będących, a któremi wypadnie zająć się wraz po zawarciu przedugodnej umowy. Za pomocą tego sposobu, zupełne rozwiązanie przedmiotów jeszcze nie zatwierdzonych pod kierunkiem współdziałania pięciu Mocarstw, które składały konferencyą Londyńską, będzie zgodnem z położeniem rządu Niderlandzkiego i z potrzebami Europy.

Niżej podpisany ma zaszczyt i t. d.

(Podpisano) Dedel.

(Journal de St. Petersburg).

— Dnia 3 maja —

Na wczorajszym posiedzeniu izby niższej, zapowiedział P. Hume, że jutro uczyni niektóre pytania względem terażniejszego położenia spraw w Konstantynopolu, wynurzył przytém nadzieję, iż lord Palmerston, jako minister spraw zagranicznych, będzie przytomnym na posiedzeniu izby.

Drugie odczytanie bilu względem emancypacyi żydów, odłożono na dzień 22 maja.

Obszerwacye	Czas Obserwacyi.	Wysokość Barom.	Wys. Ther. Réau.	Wiatr.	Stan powietrza.
meteorologiczne.	d. 10 o. 3 wieczor.	28 cal. 2,4 lin.	+ 14 $\frac{1}{2}$ stopni.	Póln.Zach.	Chmury.
	d. 11 — — —	28 — 2,5 —	+ 15 $\frac{1}{2}$ — —	Póln.Zach.	Pogoda.
	d. 12 o godz. 3 $\frac{1}{2}$ rano.	28 — 0,0 —	+ 8 $\frac{1}{2}$ — —	Południowy.	Pogoda.

Wilno dnia 12 Maja v. s. 1833 roku.

A N G L I A.

W miejsce lorda Granville przeznaczony na Posła w Paryżu P. Arthur Aston; lord Granville i Vice-Hrabia Leveson wyniesieni zostali na godność Hrabiów.

Doniesienia z Irlandyi są korzystne; przedsięwzięte z przecznością środki spowodowały oczekiwane skutki.

Połączone floty Angielska i Francuzka w Deal, dawały naprzemian ognia z dział, w dzień imienin Króla Francuzów.

Jedna z gazet angielskich pisze, iż w prowincjach Irlandzkich dają się widzieć bandy ludzi po części uzbrojonych. (z *Gazety Codziennej*.)

— Dnia 4 —

W *Liverpoolu*, w ostatnim tygodniu, blisko 10,000 ludzi zachorowało na grypę, ani jedna rodzina od niej wolną nie była.

Sprawujący interesa Tureckie i Hrabia Grey, pracowali wczoraj wspólnie z Lordem Palmerston w wydziale zagranicznym.

Izba W yższa. Posiedzenie d. 3 maja. Hrabia *Aberdeen*, podał swój wniosek we względzie ostatniej wyprawy Francuzkiej do *Algieru*, i terażniejszego osadzenia tego kraju przez Francuzów. Gdy dowiedział się, mówił Hrabia, od szanownego Lorda Grey, że odbywają się układy między Anglią i Francją, czuł się powodowanym, do odwołania swego wniosku w tej mierze. Teraz nie ma już jednak powodu, do milczenia w tym przedmiocie. Nie mniema, iż zawartą została ugoda, przez którą zapewniono Francyi posiadanie *Algieru*, lecz musi się dorożumieć, że taż nie wypełniła ściśle przyjętych przez nią obowiązków. Na teraz nie chce jednak dać powodu do żywych rozpraw, lecz tylko wnieść o przełożenie wszystkich papierów tyczących się tego przedmiotu. Hrabia Grey rzekł, że gdy ma zamiar, zezwolił na przełożenie większej części żądanych papierów, nie chce się więc teraz obszerniej wyrażać, nad podaną kwestyą, dla uniknięcia obustronnego zaburzenia, mogącego przeskodzić przyjacielskiemu porozumieniu się. Szanowny Hrabia, żąda także przełożenia kopii korespondencyi prywatnej z Królem Francuzkim; temu żądaniu z powodów politycznych zadosyć uczynić nie można. Ministrowie są zresztą mocno przekonani, że proponowana przez nich droga, była jedyną, do utrzymania pokoju w Europie, i honoru Anglii. (słuchajcie!) Hrabia *Aberdeen* mówił, że nie chce więcej nalegać, na przełożenie innych papierów, jak tych, które szanowny Hrabia gotów jest udzielić. W mowie tronowej przy otworzeniu zgromadzenia, powiedziano, że J. K. M. otrzymał najpewniejsze przyrzeczenia od Króla Francuzkiego, że wypełni wszystkie obowiązki przyjęte, tak przez niego, jak poprzedniego Monarchę. Zdaniem jego (Hr. *Aberdeen*) jest, że przyrzeczenie to, nie zostało w całości wypełnione. Wniosek został ze zmianami Hr. Grey przyjęty.

Papiery, o których przełożenie Hrabia *Aberdeen* (jak już donieśliśmy) wnosił, są następujące: 1) Kopie korespondencyi między Sekretarzem stanu spraw zagranicznych, a Posłem Angielskim w *Paryżu* w roku 1830, we względzie wyprawy Francuzkiej do *Algieru*; 2) kopie depeszów przesłanych przez rząd Francuzki, swemu Posłowi w *Londynie*, we względzie tej wyprawy, i które zostały rządowi Angielskiemu w miesiącach marcu i maju 1830 roku udzielone; i 3) kopie depeszów Posła Angielskiego w *Paryżu* do rządu jego, w której ogłoszono, że Król Francuzki, oświadczył się gotowym wypełnić wszystkie obowiązki przyjęte przez rząd przeszły we względzie *Algieru*. (z *Gazety Warszawskiej*.)

RZECZY NIDERLANDZKIE.

Haga d. 3 maja.

Ministryum naradza się teraz nad nowemi instrukcyami, które mają być przesłane P. Deled do Londynu.

Na samey granicy podwojono środki ostróżności, ponieważ od kilku dni postrzeżono znaczne poruszenia w wojsku Belgijskiem. Mówią o ogromnych fortyfikacyach, które założone być mają nad Skaldą w 5tym obwodzie, oraz o podobnych środkach na brzegach południowego *Beveland*. (z *Gazety Codziennej*.)

— Dnia 4 —

Podług dziennika *Libéral*, załoga w *Maastricht* została 100 ludźmi wzmocnioną.

W gminie *Rörich* (*Luxemburg*) znajduje się niewiasta, która już 18cie miesięcy jest przy nadziei. Dziecię przeszło w stan skostnienia, a około niego utormowały się także twarde ciała. Pacjentka będzie zawieszoną do kliniki uniwersytetu w *Lüttich*. (z *Gazety Warszawskiej*.)

Bruzella d. 5 maja.

Podróż Króla do Flandryi odłożona została do dnia 8 t. m.

Piszą od granic Hollenderskich, iż w tej chwili rozpoczęto się w wojsku Holenderskiem wielkie poruszenie; to poruszenie przypisują zmianie stanowisk, wynikającej z utworzenia obozu, obejmującego 20,000 ludzi koło *Ryen*.

Z *Ostendy* piszą dnia 3 t. m. „W tej chwili zgromadzono do 250 ludzi, zaciągniętych dla Don Pedra, celem przesłania ich na okręcie do *Oporto*.” (z *Gazety Codziennej*.)

A U S T R Y A.

Wiedeń d. 5 maja.

Cesarsko-Rossyjski Marszałek Dworu Hr. Potocki przejechał tędy do *Szwajcaryi*. (z *Gazety Codziennej*.)

T U R C Y A.

Bośnia d. 23 kwietnia.

Zagrabska gazeta donosi pod dniem powyższym z *Unna*, co następuje: „Naczelnik powstańców Muhamed Bey Bisscolvies, odstąpił przed kilką dniami, oblężenia warowni *Ostrossacz*, ponieważ załoga tamtejsza, pomimo dwukrotnego wezwania, żadnej kapitulacyi przyjąć nie chciała, a on nie miał ciężkich dział, z którychby mógł strzelać do warowni. Dobrze myślący nabierali przeto nowej nadziei, i oczekiwali z ufnością przyobiecanych posiłków od W. Wezyra; lecz skutek nie odpowiedział oczekiwaniu. Synowie ostatniego *Hassana Agi* w *Pecsky*, *Daud* i *Hussein Aga*, którzy jeszcze w roku zeszłym odprowadzeni byli wraz z swym oycem do W. Wezyra, i których miano za nieżyjących, przybyli nagle do *Pecsky*. Na propozycyą ich odprawiono dnia 19 t. m. w *Czasin*, obozie *Muhameda Beja* wspólną naradę. Turcy *Kapitanów Ostrossacz* i *Kruppa*, podnieśli wskutek tych narad rokosz i połączyli się z naczelnikiem powstańców. Widząc teraz swoje szeregi znacznie pomnożone, wyruszył Muhamed pod warownię *Ostrossacz*, wyparł milicje Albańskie z przedmieścia, które się schroniły do cydadelli, przeciął im wszelki doptyw wody i kazał robić mnóstwo drabin do szturm. Osada, będąc bez żywności, bez wody i bez wszelkich widoków rychłej odsieczy, nieczekała szturm, lecz wyszła z warowni 21 t. m. i udała się do *Kruppa*, niebędąc nawet niepokojoną od rokoszan. Muhamed Bey, przeniósł niezwłocznie potem swoje główną kwaterę do *Ostrossacza*. Tylko spieszne przywrócenie i utwierdzenie władzy i powagi prawego rządu, mogą oddalić klęski. (z *Gazety Codziennej*.)

G R E C Y A.

Allgemeine Zeitung donosi z *Tryestu* z dnia 5o kwietnia: „Onegdaj statek parowy Grecki *Mercury* przybył tu z *Nauplii* po 16stodniowej podróży, gdyż musiał zatrzymać się, w *Zante*, *Kořfu* i *Sansego*. Oddział wojsk Greckich, który dnia 7 marca na trzech okrętach odplynął ząd, przybył dnia 26 i 31 marca do *Nauplii*. Zaraz po przybyciu pierwszego okrętu, na którym znajdował się sztab małego korpusu, udał się Król *Otton*, w towarzystwie Xięcia *Edwarda Altenburg*, na jego pokład, i został przez swe wojska z najwyższym zapatem przyjęty. Po wylądowaniu piechota została w *Nauplii*, ulani zaś zostali do *Argos* przeznaczeni. Do *Aten* i *Negreponu* udało się 700 Bawarczyków na załogę; pierwsze miasto, zostało ogłoszone stolicą Państwa, i ma być otoczone murami w obrębie mogącym zamknąć domy na 40.000 mieszkańców. Następca tronu Bawarskiego, był w 14 dniach na statku parowym *Franciszek I*, oczekiwany w *Nauplii* z *Neapolu*.” (z *Gazety Warszawskiej*.)

F R A N C Y A.

Paryż dnia 2 maja.

Constitutionnel sam teraz przyznaje, że między opozycją panuje rozdwojenie, i zawiera długą rozprawę w której historycznie wykłada tego przyczyny. Głównym powodem zdaje mu się być, że część opozycji, którą on nazywa *opposition avancée*, w zasadach swych przeszła granice, które druga strona sobie naznaczyła. Jednak (zapewnia *Const.*) ta druga strona, której dano przydomki *opposition dynastique*, *stationnaire*, *modérée*, nie przyłącza się do teraźniejszego ministeryum.

Od dwóch dni gońcy bezustannie przybywają do ministerstwa spraw zagranicznych. Układy z *Londynem* i *Wiedniem*, w wielkim są ruchu. Słychać, że Xięże *Brogie* niecierpliwie oczekuje odpowiedzi Gabinetu *St. James*, dla ogłoszenia w *Monitorze* ostatnich wypadków. Względem których mniej lub więcej umiarkowanie wyrażać się będą, o ile będzie można liczyć na współdziałanie Anglii.

Quotidiennne utrzymuje, że przybyły nowe depesze telegraficzne z *Tulonu* do *Marsylii* we względzie spraw Wschodnich, że jednak Ministrowie otrzymane wiadomości najstaranniej ukrywali. Z tego powodu wnosić można, iż nie są pomyślne.

— Dnia 3 —

Król dopiero na początku czerwea, wyjedzie z *Paryża*, lecz wtedy dłużej będzie nieobecnym, jak wprzód postanowił, to jest, aż do końca lipca.

Na przedsta wienie Ministra handlu, następujący artyści i indywidua, odznaczający się dziełami przemysłu, zostali mianowani członkami legii honorowej: malarze *Ingres* i *Granet*; *P. Mathieu de Dombales*, Dyrektor wzorowego gospodarstwa w *Hoville*; *P. Vincent*, Dyrektor szkoły rzemieślniczej w *Chalons*. Kilku innych malarzów, snycerzów, literatów i t. d. zostali mianowani kawalerami tego orderu.

W *Toulouse* w nocy z dnia 27 kwienia, przylepione były na rogach ulic kartki z napisami: *Niech żyje Henryk VI! przeciw z Ludwikiem Filipem.* (z *Gazety Warszawskiej*.)

Europejska ludność miasta Algieru wynosiła już do dnia 15 z. m. przeszło 5,100 osób.

W sprawozdaniu Pułkownika *Lamy*, odczytanem na ostatniem posiedzeniu, względem obwarowania stolicy, podano plan następujący: W rozległości 1,000 pretów (*toises*) otoczony będzie *Paryż* rzędem cytadel, które będą mogły swym ogniem krzyżować. Mieszkania i składy na proch i żywność w tychże, powinny się mieścić na 1,000 ludzi załogi, w wypadku ataku, jednakowoż zwy-

czajny zapas ma być tylko na 500 ludzi, skoro warownia nie jest bezpośrednio zagrożoną. Po między tym rzędem cytadel i murami miasta, zostawiona będzie znaczna przestrzeń dla pomieszczenia armii, w razie zbliżenia się nieprzyjaciela. Przedmieścia znajdujące się za murami miasta, urządzone będą jako wojskowe stanowiska, i barykadowane; teraźniejsze mury miasta tworzyć będą nieprzerwany wał, zabezpieczający *Paryż*; mają być podwyższone i wzmocnione; wieżami, bastyonami i strzelnicami zaopatrzone.

— Dnia 4 —

Wczoraj o godzinie wpół do 8mej zrana, wyjechał Xięże *Orleanu* w towarzystwie Jenerałów *Baudrand* i *Marbut*, jako też ordynansowego oficera *Montgujan*, do *Londynu*.

W *Bordeaux* werbują teraz ludzi dla wojska *Don Pedra*. Kapitan otrzymuje miesięcznie 210 fran., porucznik 112 fr., podporucznik 93 fr., sierżant starszy 33 fr. 75 cent., sierżant 26 fr. 25 cent., kapral 18 fran. 75 cent. a żołnierz 15 fran. i chleb. Kapitan odbiera oprócz tego przy wstępie do służby 600 fran., porucznicy po 400 fran.

Z *Tulonu* donoszą dnia 28 z. m. „Wczoraj odplynął okręt liniowy *Suffren* z wojskiem do *Bony*; dziś zabrą fregata *Victoire* pół batalionu z pułku liniowego i oddział Afrykańskich strzelców, w celu zawiezienia tychże do *Oranu*. Obadwa te okręty popłyną ztamtąd do *Lewantu*, gdzie stanąć mają razem z liniowemi okrętami *Duquesne*, *Marengo* i *Surprise*. (z *Gazety Codziennej*.)

Jenerał *Sémélé*, miał wczoraj prywatne posłuchanie u Króla; mówią o bliskim nadzwyczajnem poselstwie Jenerała tego do *Monachium*.

Onegdaj Minister spraw zagranicznych z powodu uroczystości imienia Króla, dał wielki dyplomatyczny obiad, na którym Poseł *Rossyjski* spełnił zdrowie Monarchy.

Bal, który miał być dziś dany na korzyść *P. Laffitte*, w sali *Ventandour*, został na dzień 15 m. b odłożony.

Słychać, że Marszałek *Clauzel* uda się do swych dóbr we Francji południowej, sprzykrzywszy już sobie interessa, i nie będąc w porozumieniu z systematem Rządu.

P. Fouldras, wyższy urzędnik policyi, udał się wczoraj do Departamentów zachodnich. Według ostatnich wiadomości, miano tam wylądować mnóstwo broni, amunicyi i mundurów. Mówią z pewnością o zgromadzeniach, które się odbyły między znaczną liczbą naczelników *Karolistowskich*, i o przybyciu wielu osób z Anglii.

— Dnia 5 —

Słychać, o mianowaniu 6ciu do 8miu *Parów*, między którymi znajduje się i *P. Etienne*. (z *Gazety Warszawskiej*.)

O G Ł O S Z E N I E.

z *Litowko - Wileńska Magistratura* *Powszechnej Opieki niwiejszemu* ogłasza, iż w niej będzie się przedawać przez aukcyę z publicznego targu, oddany na ewikoyę, za chybieniem terminu, dom mrowany *Hrabi Ignacego Molla*, położony w Mieście *Wilnie* na *Subocz* ulicy pod *Nrem 32*, we cztery miesiące od dnia późniejszego wydrukowania w *Gazetach* obu *Stolic*; do czego osobno naznaczone będą uprzednie terminy — *Maja 4* dnia 1853 roku.

Непрѣмѣнный Членъ Надворный Совѣтникъ *Петръ Клейсль*.

Секретарь *Иванъ Солиманн*.

Начальникъ *Школа Выгоновскій*. (612)

O g ł o s z e n i a.

1 Императорскаго Воспитательнаго Дома ошь С. Пешербургскаго Опекунскаго Совѣша симъ объявляешся, что въ ономъ продаетсся съ аукціоннаго торга, просроченное недвижимое имѣніе, Дѣйствиельнаго Спашскаго Совѣшника Димитрія Никифоровича Добржанскаго, Могилевской Губерніи и Уззда, въ мѣстечкѣ Кругломъ съ деревнями 2 072 души мужеска пола, писанныхъ по ревизіи 1816 года, съ рожденными послѣ ревизіи, принадлежащею къ нимъ землею и всякимъ на оной спроеніемъ, въ срокъ сего года Іюня 15го числа; почему желающіи купиць имѣніе сіе, могутъ явиться въ Опекунскій Совѣшъ показаннаго числа и видѣшь въ ономъ продаваемому имѣнію опись, у словіе и форму купчей крѣпости.

Экспедишоръ Москвинъ.

1 Rada Opiekunicza Sankt - Petersburgska CESARSKIEGO Domu wychowania ogłasza, iż w niey przedaje się z aukcyynego targu, za uchybieniem terminu, nieruchomy majątek Rzeczywistego Radzcy Stanu Demetryusza Nikiforowicza Dobrzańskiego, Mohilewskiej Gubernii i Powiatu w miasteczku Kruhłém z wsiami 2,072 dusz męzkiey płci, zapisanych w rewizyi 1816 roku, z urodzonemi po rewizyi, należącą do nich ziemią i wszelkiem na niey zabudowaniem, w terminie terazniejszego roku czerwca 15go dnia; z czémъ życzący купиць taką majątek, mogą przybyдъ do Rady Opiekunicznej pomienionego dnia i widzieć w niey przedawanego majątku inwentarz, umowę i formę przedaźnego prawa.

Ekspedytor Moskwin.

(616)

2 Niżej podpisany mam honor rekomendować się Prześwietney i Szanowney Publiczności, o przybyciu mojemъ z Krolewca do tuteyszego Miasta Wilna, na ciągłe mieszkanie — Że wyrabiam i przedaję różnego rodzaju nowe Barometry, Termometry, Okulary, Lornety, Perspektywy, Lupy, Mikroskopy, Platyno - Elektryczne maszyny ogniste, oraz wagi dla potrzeb Chemicznych, także wszelkie Matematyczne, Fizyczne i Optyczne Instrumenta, jako też Jeometryczne Stoliki, Sztuce, i t. p., przyumję na obstalunki i onych reperacyą — A zaręczam, że każdemu, stosownie do jego życzeń, czy to w gotowych rzeczach lub też reperacyi starych zadość uczynię, a bym odpowiedział powołaniu memu, to jest: celem i obowiązkiem każdego artysty.

Mieszkam przy Ulicy Zamkowej w domie JW. Rektorowey Malewskiej pod Nrem 191 u Pani Sznelowey.

Оптык и Машаик Карол Wilhelm Parchem.

Дозваляешся печашашъ въ Газетѣ Липовскаго Курьера, Мая 10 дни 1835 года. Въ должноти Полицмейстера Пракудинъ-Горскій.

(617)

1 Sąd Exdywizorsko-Dzielczy, za remisją Izby Wileńskiej Cywilnego Sądu, na uspokojenie kredytorów zesłego Marszałka Józefa Bolcewicza, i dopełnienie działu między jego successorów przeznaczony, w dniu 1 terazniejszego miesiąca maja, do majątności Greżan przybywszy, załatwiająć czynność Sądu pierwszo - zjazdowego, między innemi przeczył tak na successorach Marszałka Bolcewicza, jak i na jego kredytorach, i dalszych byдъ mogących pretensorach, komportacyą wszelkich papierów, z persystencyą cztero-niedziel-

ną, na dzień 2 miesiąca junii do Kancelaryi Powiatowey Wiłkomierskiej, i zjazd powtórny na ostateczny całkowitey sprawy konkursowey rozbiór, dzień drugi miesiąca października idącego 1835go roku przeznaczył; w którym terminie, iżby strony, mogące mieć stosunki do funduszów na taxę przeznaczonych, pod utratą onych stawały, zawiadamia. 1835 roku maja 2go dnia.

Stanisław Wieliczko Chorąży Ptu Kowieńskiego Prezydujący.

Franciszek Skurewicz b. Sędzia Ziemski Wiłkom. Exdywizor.

Michał Rouba Sędzia b. Ziem. Wiłkom. Exdywizor.

Regent Bartoszewicz.

(619)

1 Sąd Powiatowy Wileński i Exdywizorski, zbliżając się do konkluzyi w rozbiорze dzieła konkursowego WW. Horodeńskich — wszystkie interessowane strony zawiadamia, że dekret oczęwisty dnia 15go bieżącego miesiąca i roku promulgować będzie.

Prezydujący Sędzia Powiatowy Gasper Hornowski.

Assesor Stanisław Drzewicki.

Assesor Jan Pisanka.

Regent Edward Woynicki.

(618)

2 Opieka Dworzańska Ptu Wileń., wzywa successorów po zesłych Ignacym Juchniewiczu Gubernskim Sekretarzu, Józefie Bohuszu Regencie Grodzkim Wileń. i Dworzanie Stanisławie Czyżewskim, iżby ci z prawnymi dowodami stopień successorstwa probującymi dla otrzymania spadków, jak również i ich pretensorowie, w teyże Opiece w przeciągu sześciomiesięcznego terminu jawili się, pod utratą swoich stosunków. — Dat 1835 roku maja 8 dnia.

Prezydujący w Opiece, pełniący Urząd Marszałka, Powiatowy Sędzia i Kawaler Gasper Hornowski.

Pismowodca Józef Karwowski. (615)

2 Od Kijowskiej Izby Skarbowey ninieyszém ogłasza się, iż w niey oddaje się, z powodu nieakuratności i niewiadomego odłączenia się odkupczyka Starokonstantynowskiego 3ciey gildy kupca Abrama Pereca Erlichermana, zostający teraz w Skarbowym zarządzie, Kijowskiej Gubernii, w nadetatowém mieście Kaniowie trunkowy do 1835go roku w nową dzierżawę odkup, którego cena czternaście tysięcy pięć set rubli w rok assygnacyami — Życzący wziąć w taką dzierżawę, mogą z przedstawieniem pewnych do trzeciej części tey summy załogow, przybyдъ do Kijowskiej Skarbowey Izby dla targow; pierwszy 6go, drugi 10go, trzeci 14go i przetargu 15go dnia lipca terazniejszego 1835 roku, załogodawcy zaś za pomienionego kupca Erlichermana Kamienieckiemu 3ciey gildy kupcowi Szai Rabinowiczu Skuleru ogłasza się, jeśli zechce wziąć w swoją dzierżawę odkup, tedy, aby przysłał do Izby bezodwócznie odzwę, nie później, jak wejągu 30 dni od pier-

wszego wezwania, na osnovie 25go § warunkow dla dzierzawy trunkowych odkupow.

Sowiernik A. Wiedkow.

Naczelnik Stoła Dombrowski. (604)

Od Kijowskiej Izby Powszechney Opieki ogłasza się, iż w niey będzie się przedawał z publicznego targu murowany kram i dóm Kijowskiego Hraźdaniina Michafa Jana syna Karamaleja, położone w Kijewo-Podole, ocenione na sprzedaż: kram 600 rubli, a dóm 1,050 rubli za niepłacenie przezeń długu jego tej Izbie 3,336 rubli assygnacyami, a ztém życzący kupić pomienione: kram i dóm, zechcą przybyć dla targow do tej Izby na przeznaczone do tego terminy; 1szy 7go, 2gi 8go i 3ci 9go dnia następującego miesiąca sierpnia.

Deputat Koziarowski.

Buchhalter Chmielański. (605)

z Sąd Exdywizorski, Dekretem Sądu Gł. Izby Cywilney Gubernii Grodzieńskiej, na rozdział wszelkich funduszow W. Ignacego Adamowicza b. Sędziego Granicznego Ptu Lidzkiego, między jego wierzycieli, naznaczony. Rozpozawszy swą czynność r. 1830 mca xbra 1 dnia, gdy dla różnych zaszytych i doświadczanych

W domie Maxa, przy Trockiej ulicy w mieście Wilnie położonym, nayduje się nowo wynalezione Angielskie smarowidło (Patent Smier) do smarowania pojazdow, oraz wszelkich machin dzwigających ciężary, które szczególniejszey jest zalety w tём, iż ani, osi ani też buksy, przez nadwyzczayną swoją ślizkość i trwałość niepsuje i nieściera: takowem smarowidłem nasmarowany pojazd może iść od 40 do 50 mil bez smarowania. Ktoby one życzył mieć, może dostać za pomierną cenę u mieszkającego tamże Jana Salomona.

Jan Salomon b. Radny M. W.

Печаташь дозволяю: Полицмейстеръ Прокудинъ-Горскій.

z Od Mińskiego Gubernialnego Rządu ogłasza się: iż za należne od byłego Nieświżskiego Miejskiego Ratusza Burmistrza Nowoszyńskiego, z powodu danej przezeń ewikcyi, za Tymkowieckiego żyda M. Jera Sadowskiego, prowiantskie przyskanie, którego liczy się na tym Sadowskim do 100,000 rubli, przedawać się będzie w tym Rządzie z publicznego targu, opisany Nowoszyńskiego murowany dwupiętrowy dom, z przybudowaniami, położony w miasteczku Nieświżu, oceniony 300 rubli assygnacyami. Jakowego domu szczegółowy inwentarz z ocenką objawione będą kupującym przy targach. Zaczém życzący kupić pomieniony dom, mają przybyć do tego Rządu dla targu na dzień 18 czerweca terażniejszego 1835 roku. Kwietnia 28 dnia 1833.

Za Sekretarza Sułkowski. (594)

z Od Mińskiego Gubernialnego Rządu ogłasza się, iż dla podjęcia się reparacyi, Rzekozykiego Powiatu, w majątku Łojowie, pocztow-

przenzkod, dotąd ukończyć się niemógł. Dziś ułatwwszy to wszystko, co w Akcessoryjnych przyściach należało, sądownictwo swe do dnia 25 mca junii terażniejszego 1833 r. od-racza; w jakowym to terminie przybywszy ad fundum majątku Łusozykowszczyzny w gubernii Grodzieńskiej w ptcie Lidzkim leżącego, niezważając na czyjekolwiek niejawienie się, do słuchania tłumaczenia się stawających stron wraz przystąpi, i w swej kolei, niezwlekając czasu dla rozsądzienia całowitey sprawy i domierzenia stawającym satysfakcyi, w oczewistą prawowę weźmie, tymże to swoim Dekretem niestawającym wiekniasty upadek czyli amissyą w ich pretensyach stosownie do reguł Dekretu Remissyjnego Sądu Głw. zapisze. Oczém, aby interesujące strony wiedziały, przez ninieyszą awizacyą trzykrotnie w Gazecie Kuryera Litewskiego umieścić się powinna i mającą, zawiadamia. Dat. roku 1833 mca maja 7 dnia w Łusozykowszczyźnie.

Kazimierz Szukiewicz b. Sędzia Z. P. L. Prezydojący Exdywizor.

Paweł Przybytek Sędzia byłego Sądu Grodz. Ptu Lidz. i Exdywizor.

Leopold Szysko Sędzia Graniczny Ptu Lidz. i Kawaler. (601)

Въ домѣ Макса при Троцкой улицѣ въ Городѣ Вильнѣ лежащемъ, имѣешья новоизобрѣтенная Англійская мазь (Пашентъ Смьеръ) къ смазкѣ колясокъ, а такъже всякихъ машинъ поднимающихъ тягоспи, копорая особеннаго естъ достоинства въ томъ, что ни оси ниже вшудки ошь необыкновенной своей скользоспи и прочноспи не поршилъ и неспиряешь, наковою мазью смазанная коляска можешь слѣдовать безъ смазыванія ошь 40 до 50 миль. Кшобы пожелалъ оную имѣть, можешь получить за умѣренную цену у жишельствующаго шамо Ивана Саломона.

wego domu, za summę 1,098 assygnacyami, postanowiono odbyć targi, naprzód w Rzeczyckim Powiatowym Sądzie, a miastowicie: 3 i 6 lipca, a potém w Mińskiej Skarbowej Izbie 10 i dla przetargu 12 dnia sierpnia terażniejszego roku; zaczém życzący podjąć się takowey reparacyi, zechcą przybyć na pomienione terminy z pawnemi ewikcyami do pomienionego Sądu i Izby, gdzie za przybyciem życzących, objawione będą kondycye, śmieta i plan. Kwietnia 28 dnia 1833 roku.

Naczelnik Stoła Anisimow. (593)

z Grających w Loteryę Warszawską nwiadania się, że bilety do 5tey klasy 41 loteryi, tylko do dnia 25 t. m. wydane bydź mogą, ktoby więc do tego terminu bilet swój nie wykupił, prawo do niego traci. Fr. von Auer. (600)

Печаташь дозволяю. Полицмейстеръ Прокудинъ Горскій.

z Niżey podpisany, z powodu utrzymywa-

nia w domu W. Spitznaglowey Sowietnikowey, restauracyjnego handlu dopiero zamkniętego i skasowanego, w czasie jego eksystencyi, kredytował różno artykuły i gotowe pieniądze wielu osobom zaszczycającym swą bytnością też restauracyą, i gdy potąd debita nie są zbonifikowane, przeto upraszam, iżby zawinione należności, w przeciągu idącego miesiąca, właścicielowi były opłacone, a za nie otrzymaniem satysfakcyi, zmuszony będę pozwem edyktałym do Sądu powołać. — 1855 roku miesiąca maja 6go dnia. Jerzy Juszkiewicz.

Печатамъ въ Газетѣ Липовскаго Курьера дозволяешся. Въ должности Полицейскаго Пракудинъ-Горскій. (613)

2 Od Bessarabskiego Obwodowego Rządu niniejszém ogłasza się: iż w Bessarabskim Obwodzie wzięty za nie pokazanie na piśmie świadectwa człowiek *Hawryło Marczenko*, miejsca urodzenia nie pamiętający, przymiotów następujących: wzrostu 2 arszyny, 3 wierszki, włosy na głowie i brwiach czarne, wąsach i brodzie ruse nieco z przebijającą się siwizną, oczy szare, twarzy smugławey, nos i gęba zwykły, wieku lat 60. Kwietnia 15 dnia 1853 roku.

Sowietnik Mander.
Sekretarz Dżumiński. (568)

2 Od Bessarabskiego Obwodowego Rządu niniejszém ogłasza się, iż włościanin *Jakow Doncow* inaczey *Hawryło Iwanow* osadzony i oddany do wojskowej służby, przymiotów następujących: wzrostu 2 arszyny, 7 wierszkow, twarzy smugławey, włosy na głowie ciemnoruse, oczy szare, brodę goli, wieku lat 28. Kwietnia 11 dnia 1853 roku. Sowietnik Mander.
Sekretarz Dżumiński. (567)

2 Od Słuckiego Ziemskiego Sądu ogłasza się, iż w Słuckim Powiecie wzięty człowiek, *Wincenty Dmitryew syn Borysewicz*, który się powiadał rodem Nowogródzkiego powiatu, wsi Sokotowicz, obywatela Mokreckiego, mający wieku lat 25 i następujące przymioty: wzrostu 2 arszyny 3 wierszki, twarzy podługowatey, nosa miernego, ostrego, nieco ospowaty, oczy błękitne, włosy na głowie i brodzie światloruse, na szyi pod gardłem znak od byłego u niego wrzodu, między nogami ma wychodzenie kiszki; który to człowiek utrzymuje się pod strażą w Słuckim mieskim ostrogu, i postanowiono uczynić stosownie do jego opowiadania sprawkę, o czém posłano do Nowogródzkiego Ziemskiego Sądu komunikacyą. Marca 14 dnia 1853 roku.

Ziemski Sprawnik Drobiński.
Sekretarz Brodowski. (590)

2 Od Słuckiego Ziemskiego Sądu ogłasza się, iż w Słuckim Powiecie wzięty za nieokazanie na piśmie świadectwa, człowiek *Mateusz Michala syn Maciuszko*, który się powiadał rodem Nowogródzkiego Powiatu wsi Waszkowcow, obywatela Czarkowskiego, mający wieku lat 17 i następujące przymioty: wzrostu 2 arszyny, twarzy okrągłej, pełney, czystey, nosa miernego, oczu karych, włosy na głowie światloruse; który to człowiek utrzy-

muje się pod strażą w Słuckim Mieskim Ostrogu i postanowiono uczynić stosownie do jego powiadania sprawkę, o czém posłano do Nowogródzkiego Ziemskiego Sądu komunikacyą. Marca 13 dnia 1853 roku.

Ziemski Sprawnik Drobiński.
Sekretarz Brodowski. (590)

2 Od Słuckiego Ziemskiego Sądu ogłasza się, że w Słuckim powiecie wzięty człowiek *Jan Andrzej syn Andrejew*, który się powiadał rodem z Saratowskiej Gubernii, Petrowskiego Powiatu, wsi Mitrowki, obywatela odstawnego Majora Łukasza Iwanowicza Biednikowa, mający wieku lat 48 i następujące przymioty: wzrostu 2 arszyny 6 wierszkow, twarzy okrągłej, czystey, nosa miernego, oczu błękitnych, włosow na głowie i brodzie światlorusych, na lewey ręce mały palec nieco odrażany, między nogami ma wychodzenie kiszki, który to człowiek utrzymuje się pod strażą w Słuckim mieskim ostrogu, i postanowiono uczynić stosownie do jego powiadania sprawkę; o czém posłano do Piotrowskiego Ziemskiego Sądu komunikacyą. Marca 14 dnia 1853 r.

Ziemski Sprawnik Drobiński.
Sekretarz Brodowski. (590)

2 Od Borysowskiej mieyskiej Policji ogłasza się, iż w Mieście Borysowie wzięci dwaj ludzie *Siemien Iwanow*, i *Iwan Iwanow Bartachowski*, którzy się powiadali rodem: szczy, Smoleńskiej Gubernii, Powiatu Duchowszczyzny i mający pomieszkanie w samym pomienionym Mieście Duchowszczyzie, udziałowy włościanin, mający wieku lat 38, i następujące przymioty: wzrostu 2 arszyny 3 wierszki, twarzy białey, oczu błękitnych, włosow na głowie ciemnorusych, nosa miernego, brodę i wąsy goli — 2gi rodem z miasta Witebska, ale jakiego pochodzenia niewie, wieku lat 25, przymiotów następujących: wzrostu 2 ar. 1½ wierszka, twarzy smugławey, oczu karych, włosow na głowie rusych, nos podługowaty, brodę i wąsy goli, i że ci ludzie utrzymują się w tutejszey mieyskiej turmie, i postanowiono uczynić stosownie do ich opowiadania sprawkę; o czym pisano do Witebskiej i Duchowszczyńskiej mieyskiej Policji — Lutego 27go dnia 1853go roku.

W obowiązku Horodniczego Koszukow.
Pismowódzca Żyżniewski. (603)

3 Mohylewska Izba Powszechney Opieki wzywa przez niniejsze ogłoszenie życzących, do kupna oddanego na ewikcyą przez obywatela Wincentego Czudowskiego majątku, Mściślawskiego powiatu, we wsi Szaszkach 52 męskiej płci dusz, z całemi ich siemienistościami, własnością i należytościami, ocenionego w 10 letniej proporcji 7,850 rubli, na terminy 18, 21 i 24 dnia sierpnia terażniejszego roku.

Pomoconik Buchhalter Jan Kartawoy.
(583)

3 Mohylewska Izba Powszechney Opieki wzywa przez niniejsze ogłoszenie życzących do kupna oddanego na ewikcyą przez obywateli Maryannę i synow jey Stanisława i Lu-

dwika Mackiewiczow, majątku, Mściławskie-go Powiatu we wsi Czaruona, 23 rewizyjnych męskiej płci dusz z całą ich siemienistością, własnością i należytościami, ocenionego 4,500 rubli assygnacyami: na terminy 1750, 2050 i 23 dnia sierpnia terazniejszego roku.

Buhalter gtey klasy Sofronowicz.

Kancellarzysta A. Rimski - Korsakow.

(584)

3 Miński Honorowy Kurator Gimnazjum, Hrabia Karol Czapski, wyjeżdża do wód Karlsbadzkich dla poratowania zdrowia z dwoma słuźącemi swemi poddanemi. Mieszka teraz w Mieście Wilnie w domu Zawadzkiego, dawniey Kossakowskiego przy Klasztorze Bernardyńskim. — Maja 5 dnia 1853 roku.

Za Policmeystra Prakućin Gorski. (599)

3 Niżej podpisana, za dokumentem z wyposażenia i wydzielenia w r. 1827 febr. 9 d. zasztym, od Star. Jadelowey matki Jochela i Mowszy braci Magatow wydany, będąc aktorką i possesorką sobed dekretami exdywizyi funduszow zmarłych kupcow Eliaszewiczow wydzielonych z Gł-

wy Star. Jadela Zelikowicza Magata obyw. Wileń. w domie na ulicy Niemieckiej i z rogn Jatkowey, w Wilnie N. 246 oznaczonym, stosownie do opowiadania w r. idącym maja 4 d. w aktach Sądu Magistratu Wileń. zapisanego, czyni się ninieysze ostrzeżenie, aby nikt o pomienione schedy, z rzezonemi Star. Magatami, w żadne nkłady nie wchodził, pism żadnych na one nie brał, i pieniędzy nie pożyczal, jak niemniej wexlu r. 1823 apr. 20 d. na ukaziciela r. sr. 200 od niżej podpisaney wziętego przez Star. Magatow, nienabywał; jako pod sporem będącego i uspokojonego, albowiem w razie przeciwnym na tym tracić będzie. 1853 maja 7 dnia.

Szeyna Jadelówna Zelikówna Gordonowa.
Печаташь дозволаю: Виленскій Полицмейстеръ Пракуćинъ Горскій. (598)

12. W domie Baranowiczów, położonym na ulicy Wileńskiej blisko Dobroczynności, jest do najęcia od dnia 23 Apryla apartament, na górze, dosyć wygodny, z kuchnią angielską, stajnią, wozownią i dalszemi przynależytościami.

Полицмейстеръ Ожиговъ. (403)

Wiadomość o produktach żywności na targach sprzedawanych, i o taxie, po iakiej należy przedawać w Wilnie niżej wyrażoną żywność, w Radzie Miasta Wilna sporządzona.

Wyasnienie za iaką cenę w Wilnie na targach w przeszłym tygodniu sprzedawaty się wszelkie produkta i wiktuały hurtem.

	w Niedzielę.		Wto-rek.		Piątek.	
	rubie.	kop.	rubie.	kop.	rubie.	kop.
Srebrem.						
Beczka miary rossyyskiej.						
Żyta ozimego	5	6	6	6	6	50
{ Surowego	6	6	50	6	50	
{ Suchego	9	—	—	10	—	
{ Ozimy	8	50	4	80	4	—
{ Jarey	4	50	4	80	4	50
Jęczmienia	2	50	2	50	2	50
Owsa	9	—	—	—	—	—
Gryki	9	—	—	8	50	—
Grocha	9	—	—	—	—	—
Bobu	—	—	—	—	—	—
Kartofel	3	—	3	25	3	50
Siemienia	16	—	—	—	—	—
{ Lnianego	—	—	—	—	—	—
{ Konopnego	8	—	8	—	8	—
{ Jęczmiennych	10	—	10	—	10	—
{ Owsianych	16	—	16	—	16	—
{ Gryczanych	—	—	—	—	—	—
Krup	—	—	—	—	—	—
{ Lnianego	3	—	3	—	3	—
{ Surowego	4	—	4	—	4	—
{ Topionego	1	60	1	60	1	60
Mięsa pud	5	—	5	—	5	—
Miodu praśnego tłuczonego z woskiem	15	—	15	—	15	—
Wosku topionego niebielonego	17	—	16	—	16	—
{ Woskowych	14	—	14	—	14	—
{ białych	3	75	3	75	3	75
{ żółtych	4	—	4	—	4	—
{ Łoiowych	—	—	—	—	—	—
{ bl. przywoż.	—	—	—	—	—	—
{ turobionych	—	—	—	—	—	—
{ Lnu	—	—	—	—	—	—
{ Pienki	—	—	1	25	—	—
Włókna towarne	—	—	—	—	—	—
Soli kuchenney pud	1	—	1	—	1	—
Siana	—	15	—	14	—	14
{ Muroźnego	—	14	—	13	—	13
{ Błotnego	—	6	—	6	—	6
{ wiązanej pud	—	4	—	4	—	4
{ tartey wóz jednokonney	—	4	—	4	—	4
Stomy	4	25	4	—	—	—
Faska 6 garcowa masła dobrego	—	—	—	—	—	—
Beczka miary ross.						
Piwa pospolitego	5	60	3	60	3	60
{ Lekkiego	—	—	—	—	—	—
{ Dubeltowego	1	25	1	25	1	50
{ Indykow	—	—	—	40	—	40
{ Kur	1	50	1	—	—	—
{ Gęsi	—	—	—	—	—	—
{ Kaczek	—	—	—	—	—	75
{ Gluszców	—	—	—	—	—	—
{ Cis. zewi.	—	—	—	—	—	—
{ Jarząbków	—	—	—	—	—	—
Ptastwa domowego	—	—	—	—	—	—
żywego karmnego po	—	—	—	—	—	—
{ parze	—	—	—	—	—	—
{ Gęsi	—	—	—	—	—	—
{ Kaczek	—	—	—	—	—	—
{ Gluszców	—	—	—	—	—	—
{ Cis. zewi.	—	—	—	—	—	—
{ Jarząbków	—	—	—	—	—	—
Ptastwa dzikiego bi	—	—	—	—	—	—
{ tego po parze	—	—	—	—	—	—
Wódki wiadro	2	75	2	75	2	75
Spirytusu wiadro	7	—	7	—	7	—
Mléka wiadro	—	40	—	40	—	40

Taxa wedle iakiej należy przedawać w rozdrobrozmitą żywność w Wilnie od d. 7go mca apryla 1853 r. po dzień 14 Maja.

	Waga		Mara. Garniec.	na sre. bro.	
	Funt.	Foty		Ruble.	Kopey.
Chleba pod cyfrą i Nrem piekarza.					
Żytniego	1	—	—	—	50
{ Razowego	1	—	—	—	—
{ Pytlowego	1	—	—	—	42
{ Bulka	1	—	—	—	31
Pszennego pytlowego	1	—	—	—	2
{ Cienkiej	1	—	—	—	—
{ Średniej	1	—	—	—	—
Mąki pszenney pytlowey	1	—	—	—	—
Mięsa świeżego wołowego najprzedniejszego	1	—	—	—	42
{ średniego	1	—	—	—	4
{ zwyczajnego	1	—	—	—	31
Ozór wołowy świeży	—	—	—	—	20
{ wielki	—	—	—	—	15
{ średni	—	—	—	—	10
{ mały	—	—	—	—	50
Głowa, nogi, pluca, flaki	—	—	—	—	7
Mięsa świ.	1	—	—	—	11
{ Śloniny	1	—	—	—	10
{ Wędzoney	1	—	—	—	12
{ Sadła	1	—	—	—	6
{ Wędzonego	1	—	—	—	4
{ Świeżego	1	—	—	—	6
{ Podbrzusia	1	—	—	—	9
{ Schaby	1	—	—	—	7
{ Szyunki	1	—	—	—	9
{ Podbrzusia	1	—	—	—	60
{ Schaby	1	—	—	—	30
{ Szyunki	1	—	—	—	12
{ Świeżego	1	—	—	—	3
{ Głowizna i nogi ogółem	1	—	—	—	45
{ Wątroby, serce i kiszki ogółem	1	—	—	—	40
Masła świeżego	1	—	—	—	10
Soli kuchenney	1	—	—	—	11
{ Woskowych	1	—	—	—	8
{ Białych	1	—	—	—	—
{ Żółtych	1	—	—	—	—
{ Łoiowych	1	—	—	—	—
{ Przywoż.	1	—	—	—	—
{ Miejscowych	1	—	—	—	—
{ Dartych	1	—	—	—	—
{ Jęczmiennych	1	—	—	—	—
{ Tłuczonych	1	—	—	—	—
{ Owsianych czystych	1	—	—	—	—
{ Gryczanych	1	—	—	—	—
{ Buynych	1	—	—	—	—
{ Drobnych	1	—	—	—	—
{ Lekkiego	1	—	—	—	—
{ Dubeltowego	1	—	—	—	—
Piwa pospolitego	—	—	—	—	—
Wódki Kraiowey żytniej czystey proby	—	—	—	—	—
{ Naywiększey	1	—	—	—	—
{ Średniej	1	—	—	—	—
{ Małej	1	—	—	—	—
Ryby nie-żywey	—	—	—	—	—
{ wielkiej	—	—	—	—	—
{ Śielawy	—	—	—	—	—
{ średniej	—	—	—	—	—
{ małej	—	—	—	—	—
{ Rozmaitey drobney	—	—	—	—	—
{ Słyunki garniec	—	—	—	—	—

Jan Mayłowski R. M. W.

Drukarnia A. Marciniowskiego.

DOZWALA SIĘ DRUKOWAĆ. Wilno. 1853. d. 12 Maja.

CENZOR LEON BOROWSKI.